

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קמ"ט ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וכל, לא קאים עלמא אפילו רגעא חדא, אלא אתגנזי ואזדרע כהאי זרעא דעביד תולדין וזרעין ואיבין, ומניה אתקיים עלמא. ולית לך יומא, דלא נפיק מניה בעלמא, ומקיים כלל דביה זן קודשא בריה הוא עלמא. ובכל אתר דלעאן באורייתא בלייליא, חד חוטא נפיק מההוא אור גניז, ואתמשיך על אינון דלעאן בה, הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמי. והא אוקימנא. יומא דאתקם משכנא לתתא, מה כתיב (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן. מאי הענן. חד חוטא הוה (נ"א עמודא דעננא) מההוא סטרא דאור קדמא, דנפק בחדוה בכלל (דכלה), עאלת למשכנא דלתתא. ומההוא יומא (קדמא). לא אתגלי, אכל שמושא קא משמש בעלמא, ואיהו מחדש בכל יומא עובדא דבראשית.

תרגום לעברית

רבי יהודה אומר, אלמלא נגנז מכל וכל, לא עומד העולם אפלו רגע אחד, אלא נגנז ונזרע פזרע הזה שעושה תולדות וזרעים ופרות, וממנו התקיים העולם. ואין לך יום שלא יוצא ממנו בעולם ומקיים הכל שבו הקדוש ברוך הוא זן את העולם. ובכל מקום שעוסקים בתורה בליילה, חוט אחד יוצא מאותו אור גנוז ונמשך על אותם שעוסקים בה. זהו שכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. והרי בארנו. ביום

שהוקם המשכן למטה, מה כתוב? (שמות מ) ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן. מה זה הענן? חוט אחד היה (עמוד הענן) מאותו צד של האור הראשון שיצא בשמחה בכל (של הכל) כשנכנס למשכן שלמטה, ומאותו יום (ראשון) לא נגלה, אבל שמוש משמש בעולם, והוא מחדש בכל יום מעשה בראשית.

טקסט הזוהר

רבי יוסי הוה לעי באורייתא, והו עמיה רבי יצחק ורבי חזקיה. אמר רבי יצחק, הו חמינן דעובדא דמשכנא, כגוונא דעובדא דשמים וארץ, והו אתערו חברייא ברין דלהון זעירו, דלא יכיל בר נש למיכל בפומיה, ולמישט ידיה לגו פומיה ולמבלע.

תרגום לעברית

רבי יוסי היה עוסק בתורה, והיו עמו רבי יצחק ורבי חזקיה. אמר רבי יצחק, הרי ראינו שמעשה המשכן הוא כמו מעשה שמים וארץ, והרי התעוררו החברים בסודות שלהם מעט, שלא יכול איש לאכול בפיו ולהושיט ידו לתוך פיו ולבלע.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, מלין אלין נסלק לון לגו (נ'א לגביה) בוצינא קדישא, דאיהו מתקן תבשילין מתיקין, כמה דאתקין לון עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, ואיהו אתקין תבשילין, דלית בהו אתר, למיתי אחרא, למשדי בהו מלחא. ותו, דיכיל בר נש למיכל ולמשתי ולאשלמא כרסוי מכל עדונין דעלמא ולאשתארא, וביה יתקיים, (מלכים ב ד) ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יי'.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, דברים אלו נעלה אותם לתוך (אצלו) המנורה הקדושה, שהוא מתקן תבשילים מתוקים, כמו שהתקינום העתיק הקדוש, נסתר כל הנסתרים, והוא מתקין תבשילים, שאין בה מקום שיבא אחר וישפך בהם מלח. ועוד, שיכול אדם לאכול

ולשָׁתוֹת וּלְהַשְׁלִים כָּרְסוֹ מִכָּל עֲדוֹנֵי הָעוֹלָם וּלְהַשְׁאֵר, וּבוֹ יִתְקַיֵּם (מַלְכִּים ב ד) וַיִּתֵּן
לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוְתְּרוּ כְדָבָר ה'.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (מַלְכִּים א ה) וַיֵּי, נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם
וּבֵין שִׁלְמָה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם. הָאִי קָרָא הָא אֲתָמַר בְּכַמָּה דּוּכְתִּי. אָבֵל וַיֵּי,
אֶסְתַּכְּמוּתָא דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא כַּחֲדָא. וַיֵּי אִיהוּ וּבִי דִינִיָּה. נָתַן חֲכָמָה, נָתַן: כְּמָאן דִּיֵּהִיב
נְבִזְבָּזָא וּמִתְנָה לְרַחֲמִיָּה. כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, שְׁלִימוּ דְחֲכָמָתָא, בְּעוֹתָרָא, וּבְשָׁלָם, וּבְשִׁלְטָנוּ,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (שֵׁם א ה) וַה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין
שִׁלְמָה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם. פְּסוּק זֶה הָרִי נֹאמַר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. אָבֵל וַה' - הַסְכָּמָה
שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה כַּחֲדָא. וַה' - הוּא וּבֵית דִּינֹו. נָתַן חֲכָמָה - נָתַן, כְּמוֹ שְׁנוֹתֵן דּוֹרוֹן
וּמִתְנֹות לְאַהוּבֹו. כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ - שְׁלִמוֹת הַחֲכָמָה, בְּעֶשֶׂר, וּבְשָׁלוֹם וּבְשִׁלְטוֹן. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ.

טקסט הזוהר

וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה, מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דִּהוּוּ יִדְעֵי דָא לְדָא, סְתִימוּ דְמַלְיִן
דִּהוּוּ אֲמִירִי, וּבְנֵי נָשָׂא אַחֲרֵנִין לָא הוּוּ יִדְעֵי לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע בְּהוּ כָּלֵל, וּבְגִינִיָּהוּ,
אֲתַהֲדֵר חִירָם לְאוֹדָאָה לְשִׁלְמָה בְּכָל מְלוֹי.

תרגום לעברית

וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה, מָה הַטַּעַם? כִּי הָיוּ מְכִירִים זֶה עִם זֶה אֶת סֵתֵר הַדְּבָרִים
שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, וּבְנֵי אָדָם אַחֲרֵים לֹא הָיוּ יוֹדְעִים לְהַתְּבוּנָה וּלְדַעַת בָּהֶם כָּלֵל, וּבְשִׁבְלֵם
חֲזַר חִירָם לְהוֹדוֹת לְשִׁלְמָה בְּכָל דְּבָרָיו.

שְׁלֵמָה מִלְכָּא, אֶסְתָּכַל וְהָוָה חָמִי, דְּהָא אָפִילוּ בְּהָוָא דְרָא, דְּהָוָה שְׁלִים מְכַל דְרִין
אֶחָרָנִין, לֹא הָוָה רְעוּתָא דְמִלְכָּא עֲלָאָה, דִּיתְגַּלִּי חֲכָמָה כָּל כֹּף עַל יָדֶיהָ, (נ"א ולא
אתגליא) דְּאֶתְגַּלִּי אֲוִרִיתָא דְּהָוָה סְתִימָא בְּקִדְמִיתָא, וּפְתַח לָהּ פְתַחֲנִין. וְאַף עַל גַּב
דְּפְתַח, סְתִימִין אִינוּן, בְּרַ לְאִינוּן חֲכִימִין דְּזָכוּ, וּמִתְגַּמְגְּמִי בְּהוּ, וְלֹא יָדְעִי לְמִפְתַּח בְּהוּ
פּוּמָא. וְדָרָא דָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂרָיָא בְּגוּיָה, רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִינְיָה דְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, דִּיתְגַּלִּיין מִלִּין סְתִימִין עַל יָדָיו.

תרגום לעברית

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ הַתְּבוּנָה וְהָיָה רֹאָה, שְׁהָרִי אָפִילוּ בְּאוֹתוֹ דוֹר, שְׁהָיָה שְׁלֵם מְכַל הַדּוֹרוֹת
הָאֲחֵרִים, לֹא הָיָה רָצוֹן הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁתִּתְגַּלֶּה חֲכָמָה כָּל כֹּף עַל יָדּוֹ, (ולא התגליתה)
שֶׁתִּתְגַּלֶּה תוֹרָה שְׁהָיְתָה נִסְתָּרֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, וּפְתַח לָהּ פְתַחֲנִים. וְאַף עַל גַּב שֶׁפְתַּח, הֵם
נִסְתָּרִים, פָּרַט לְאוֹתָם חֲכָמִים שְׂזָכוּ וּמִגְמְגָמִים בָּהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים לְפְתַח בָּהֶם פֶּה. וְהַדּוֹר
הַזֶּה שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂרָוִי בְּתוֹכוֹ, רָצוֹנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּשִׁבְלִי רַבִּי שְׁמַעוֹן,
שֶׁיִּתְגַּלֶּה דְּבָרִים נִסְתָּרִים עַל יָדּוֹ.

טקסט הזוהר

אַבְל תּוֹוְהֵנָּא עַל חֲכִימֵי דְרָא, הֵיךְ שְׂבָקִין אָפִילוּ רַגְעָא חֲדָא, לְמִיָּקָם קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן
לְמַלְעֵי בְּאוֹרִיתָא, בְּעוֹד דְרַבִּי שְׁמַעוֹן קָאִים בְּעֵלְמָא, אַבְל בְּדָרָא דָא לֹא יִתְנַשֵּׁי חֲכָמָתָא
מִעֵלְמָא, וְוִי לְדָרָא כַּד יִסְתַּלַּק אִיהוּ, וְחֲכִימִין יִתְמַעְטוּן, וְחֲכָמָתָא יִתְנַשֵּׁי מִעֵלְמָא.

תרגום לעברית

אַבְל תִּמְהַנִּי עַל חֲכָמֵי הַדּוֹר אֵיךְ עוֹזְבִים אָפִילוּ רֶגַע אֶחָד מִלְעַמַּד לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעֶסֶק
בְּתוֹרָה, בְּעוֹד שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן עוֹמֵד בְּעוֹלָם, אַבְל בְּדוֹר הַזֶּה לֹא תִשְׁכַּח הַחֲכָמָה מִן הָעוֹלָם.
אוֹי לְדוֹר כִּשְׁהוּא יִסְתַּלַּק, וְהַחֲכָמִים יִתְמַעְטוּ, וְהַחֲכָמָה תִּשְׁתַּכַּח מִהָעוֹלָם.

אמר רבי יצחק, ודאי הכי איהו, דהא יומא חד הוינא אזיל עמיה בארְחא, ופתח פומיה באורייתא, וחמינא עמודא דעננא נעיץ מעילא לתתא, וחד זיהרא זהיר גו עמודא. דחילנא דחילו סגי אמינא זכאה איהו בר נש, דהכי אזדמן ליה בהאי עלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, ודאי כך הוא, שהרי יום אחד הייתי הולך עמו בדרך, ופתח פיו בתורה, וראיתי עמוד ענן נעוץ ממעלה למטה, וזהר אחד זוהר תוך העמוד. פחדתי פחד רב ואמרתי: אשרי האיש שכה הזדמן לו פעולם הזה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ט ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

מה כתיב ביה במשה, (שמות לג) וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהליו. יאות הוא למשה, דאיהו נביאה מהימנא עלאה על כל נביאי עלמא, ודרא ההוא דקבילו אורייתא על טורא דסיני, וחמו כמה נסין וכמה גבוראן במצרים ועל ימא. אבל הכא בדרא דא, זכותא עלאה דרבי שמעון קא עבד, לאתחזאה נסין על ידי.

תרגום לעברית

מה כתיב במשה? (שמות לג) וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהליו. נאה הוא למשה, שהוא נביא נאמן עליון על כל נביאי העולם, ואותו דור שקבלו תורה על הר סיני וראו כמה נסים וכמה גבורות במצרים ועל הים. אבל כאן בדור הזה, הזכות העליונה שרבי שמעון עשה - להראות נסים על ידו. ותכלת, אמר רבי יצחק, תכלת מאותו דג של ים גינוסר, שהוא בגורלו של זבולון, והצטרף הגון הזה למעשה המשכן שיראה הגון הזה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

